

[Henrik Toft]

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Inge Krogh (KrF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Forhøjet almindeligt børnetilskud i de tre første leveår).

(Lovforslag nr. L 102).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager dette.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om offentligt ansattes ytringsfrihed.

(Beslutningsforslag nr. B 37).

I anledning af den senere tids debat om udtalelser fra offentligt ansatte både fra politiske partier og fra regeringen har den radikale folketingsgruppe fundet det passende på denne måde at understrege de offentligt ansattes i og for sig selvfølgelige ytringsfrihed ved henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen, der jo principielt giver enhver borger ret til at udtale sig om offentlige anliggender og fremskaffe de nødvendige kendsgerninger om disse.

Den radikale folketingsgruppe anser ikke debatten om ytringsfrihed for offentligt ansatte for afsluttet med en vedtagelse af denne folketingsbeslutning. Den radikale folketingsgruppe har tidligere ønsket at drøfte, om man ikke skulle pålægge offentligt ansatte en egentlig ytringspligt, men diskussionen om denne vil gruppen tage op i forbindelse med professor, dr. jur. Bent Christensens resposum, der jo var lovet færdigt ved årsskiftet 1979-80.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Tove Nielsen.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 22. januar 1980, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Forhandling

Tastesen (S):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til et medlem og at indkalde stedfortræderen.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg herefter tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderen godkendes som midlertidigt medlem af folketetinget.

Fru *Tove Nielsen* er valgt i Vestsjællands amtskreds, og i anledning af hendes orlov indkaldes 1. stedfortræder for venstre i denne amtskreds, gårdejer *Hans Jørgen Holm*.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Gårdejer *Hans Jørgen Holm* godkendes som midlertidigt medlem af folketetinget fra og med den 22. januar 1980.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om ikrafttræden for Grønland af lov om skibsfartens betryggelse.

(Lovforslag nr. L 55. Fremsat 4/12 79. Første behandling 16/1 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag af industriministeren (se nedenfor).

Formanden:

Ændringsforslag

Af industriministeren:

Til § 1

Efter »lovbekendtgørelse nr. 309 af 3. august 1965,« indsættes: »samt lov nr. 151 af 10. maj 1967«.

Bemærkninger

Ved den omhandlede lov nr. 151 af 10. maj 1967 om ændring af lov om rettens pleje er betryggelseslovens § 7 om påtale ved sø- og handelsretten i København i tilfælde af overtrædelse af loven ophævet.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel til indenrigsministeren:

Forespørgsel af Glistrup (FP):

»Vil regeringen være med til en patientvenlig sygehuspolitik med mindre, lokale sygehuse i højsædet?«

(Forespørgsel nr. 10. Anmeldt 17/12 79. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/12 79).

Forhandling

Glistrup (FP):

I 1980 må vi regne med at der bliver anvendt omkring 24 mia skatteyderkroner inden for sundhedsområdet eller pr. dansk gennemsnitsfamilie godt og vel 15.000 kr.

Det er bestemt ikke tal, som giver myrekryb på nogen som helst måde i fremskridtspartiet. Tværtimod vil forholdet være det, at den dag vi får lov til at opstille de offentlige

budgetter sådan, som vi mener det skal gøres, vil der snarest blive anvendt noget mere af skatteydermidler på netop sundhedsområdet, end man gør i øjeblikket. For det, vi her taler om, er faktisk den allervigtigste af alle tænkelige offentlige udgifter, idet man sørger for, at mennesket har det helt grundlæggende for, at det kan få en tilfredsstillende tilværelse, nemlig at dets helbred er i orden. Her er de danske erfaringer – det tror jeg der vil være meget bred enighed om her i denne sal – at netop ved at lade samfundet, det kollektive, ordne en meget stor del, langt den dominerende del, af sundhedsområdet opnår man de for befolkningen bedste resultater.

Men i og med, at der anvendes så store midler, siger det sig selv, at vi jævnlig i dette ting må have opmærksomheden henledt på: hvordan bruges pengene bedst? Vi kan nemlig ikke henfalde til denne boulevardbladspopopfattelse, at når det drejer sig om liv og førlighed, så må vi simpelt hen bruge alt, hvad der skal til, og det er overhovedet ikke noget spørgsmål om at se på de økonomiske problemer. Det er ikke rigtigt med den vidunderligt store udvikling, der i den sidste menneskealder har været på hele sundhedsområdet, lægevidenskabeligt, med hensyn til det teknologiske, med apparatur og med indretninger osv. Sandheden er jo den, at hvis vi skulle bruge alt, hvad der overhovedet kunne sættes ind på, at folk fik den bedst mulige helbredstilstand, så kunne vi glimrende bruge over en billion kroner eller mange gange nationalproduktet. Derfor er det nødvendigt for os at vælge.

Naturligvis kan vi ikke ved én enkelt folketingsforespørgselsdebat finde frem til, hvad der skal gøres inden for hele sundhedsområdet. Da det er så stort, er det nødvendigt at dele det op i flere debatter. Jeg kan da godt bebude, at fremskridtspartiet jævnlig vil tage initiativ til sådanne debatter. Noget af det næste, vi mener det kunne være rimeligt at få diskuteret, er at få ført ud i praksis den meget vigtige gamle erfaring om, at det er vigtigere at forebygge end at sygdomsbehandle, endside bare opbevare mennesker, der er kommet ud i en så sen fase af deres helbredsforringelse, at der simpelt hen ikke kan gøres noget som helst for væsentligt at forbedre deres forhold.

Når vi alligevel har sat sygehuse på i første omgang, beror det først og fremmest